

Pornografia eta moralismo sexuala

HIRUKI LARROXA

Pornografia eztabaidagai izan da hainbat hamarkadatan, eta eztabaidaren zati handi batean ikuspegi moralista eta alarmista nagusi izan da gizarte helduaren aldetik. Hala ere, bada garaia begirada estu hori zalantzan jartzeko eta pornografia ikuspegi zabalago eta zehatzago batetik ulertzeko.

Lehenik eta behin, pornografia ez da fenomeno berria, ezta aro digitaleko fenomeno eskusiboa ere. Historian hainbat modutan egon da, eta gizarte garaikidean izan duen presentziak islatzen du sexu-jarrerak eta -praktikek denboran izan duten bilakaera. Hala ere, begirada moralistak (eta sexofoboak) pornografia deabrutze-ko joera du, berez kaltegarria edo moralgabea den zerbait bezala, bere konplexutasuna eta aniztasuna aitortu gabe.

Gainera, pornografiari buruzko ikuspegi alarmistak (ikus Emakunderen azken kanpaina) sarritan ez du kontuan hartzen pornografiak esanahi eta funtzio desberdinak izan ditzakeela hainbat pertsonarentzat. Batzuentzat, pornografia sexualitatea esploratzeko modu bat izan daiteke, plazerari eta intimitateari buruz ikasteko modu bat, edo baita iruditeria erotikoa zabaltzeko tresna bat ere. Hala ere, narratiba moralistak pornografia kontsumitzen dutenak zaku be-

rean sartu eta estigmatizatzeko joera du, ñabardurak kontuan hartu gabe.

Era berean, garrantzitsua da onartzea pornografia ez dela berez kaltegarria, nahiz eta arazo bihur daitekeen modu akritikoan kontsumitzen denean edo generoari, sexualitateari eta gorputzari buruzko estereotipo kaltegarriak betikitzen dituenean. Baina pornografia bere osotasunean deabrutu beharrean, ikuspegi kritikoago eta gogoetatsuago baten alde egin behar dugu, alderdi positiboak eta izan ditzakeen arriskuak aitortuko dituen.

Ikuspegi zabalago hori premiazkoa dugu, pornografiarekiko ikuspegi moralistak ondorio negatiboak baititu, hala nola gehiegizko zentsura edo sexualki esplizitua den edukiaren kriminalizazioa eta patologizazioa. Horrek, askatasun sexuala eta norberaren erabakimena mugatzeaz gain, sexu-heziketa egokia eta sexu-jokabide arriskutsuen prebentzioa ere zailtzen ditu.

Hortaz, bada garaia ikuspegi zaharkituak, sinplistikak, estigmatizatzaileak eta debekatzaileak alde batera uzteko. Eta pornografiari modu kritikoagoan, informatuagoan, gogoetatsuagoan, eraikitzaileagoan eta patxadatsuagoan heltzeko (baita hezkuntzaren esparruan ere). ●

Faxismoari stop!

ARANTZA GUTIÉRREZ
EHU-KO IRAKASLEA

Ekainaren 9an Europako hauteskundeak izango dira, herritarrei gutxienez interesatzen zaizkigun bozketak, antza, nahiz eta jokoan asko dugun. Agertzen zaigun panorama, gainera, ez da batere baikorra, ultraeskuinaren aurreratze nabarmena aurreikusten baita. Faxismoari aurre egitera deituta gaude, urtetako borrokan bidez lorturiko esku-bide politiko eta sozialak defendatzera, historiak behin baino gehiagotan erakutsi baitigu ez direla betiko, eta inboluziorako arrisku erreala dago.

Baina esango nuke dagoeneko eskuin muturrak diskurtso batzuetan eragitea lortu duela, eta faxismoak migratzaileak jomugan baditu ere, xenofobia eta gorro-

toaren aurkako erreakzioa epela da, eta, horren adibidea foro batzuetatik egiten den Migrazio eta Asiloaren Europar Paktuaren irakurketa akritikoa. Bestetan, Europaz kanpoko pertsonen beharra – eskulan (merke) gisa – aipatzen bada ere, mugak blindatzea ez da kolokan jartzen, (gure) segurtasunaren argudioaz. Arriskua kanpotik baletor bezala, herritarrok nahi ez ditugun gerrak eta nekropolitika agintariak elikatzen dituzten bitartean.

Ez da kasualitatea Javier Mileiren ondoan argazkia egin zuten enpresarien artean emakumerik ez egotea, faxistek migratzaileak bezainbeste gorroto baitutuzte andreak, ez gaitzala engaina bozeramaile batzuk hala izateak. ●